

ПРѢВЪ ОУДѢЛЪ.

Небесны божества.

§. 1. САТУРНЪ ИЛИ ХРОНОСЪ.

Исторія на Сатурна.

Сатурнъ, единъ отъ Титаны-ты, былъ сынъ на Небе-то и на Земѣ-тѣ, кой-то Грьци-ти наричяхъ Уранъ и Титеа. Уранъ потулялъ вси-чкы-ты сидѣтца отъ видѣло, и гы потопявалъ чтомъ ся родяхъ, въ глѣбоки бездны. Земя-та стенияла отъ тѣхъ коравинѣ, и искала да си избави дѣтца-та Съ желѣзо-то, кое-то произвождала, тя направила единъ широкъ сръпъ и поканила сынове-ты си да си отмѣстятъ баци си.

При това прѣдложеніе вси-чкы настрѣхнѣли отъ страхъ. Само Лукавый Сатурнъ ся нагрѣбилъ на това отмѣщеніе. Вѣруженъ съ сръпа, кой-то бѣше зель отъ майкѣ си, той ся заложилъ на едно мѣсто та чякалъ Урана кога ся заврѣне, и кога-то Уранъ ся задалъ, той го блѣснѣлъ съ острило-то на сръпа, и пролѣлъ му крѣвь-тѣ; капкы-ты отъ крѣвь-тѣ му попрыскали лице-то на земѣ-тѣ, и веднагѣ произвели Фуріи-ты.

Сатурнъ, кого-то Грьци-тѣ бѣхъ нарѣкли Хроносъ, откакъ повалилъ и заклалъ баци си, прѣрядилъ по-старый си братъ Титана, та царувалъ на негово мѣсто.

Титанъ ся вдавъ на майчины-ты си молбы и пристанѣлъ на това; нѣ два-та братя ся съгласили